

Levasseur (lövasször) Henriette

Lévay József

oldal.) 1840-ben Hevesi Imre az igazgató. (»Honművész«, 1840. II. kötet, 53. szám.) Őt év múlva Chiabay Pál színtársulata látogatott el ide. 1858. őszén Kétszery Józsefet hívták meg. (»Napkelet«, 1858—57. szám.) 1869. okt. havában Beke Istvánné társulata keresi fel a várost. 1871. márc. havában Gerő Jakab, 1872. febr. 17-én Novák Sándor az itt járt igazgató. Két év után (máj. 23.) Balogh Alajos társulata kezdi meg a szezon. 1875. júl. 22-től Aranyosi Gyula az igazgató. Tagok voltak: Aranyosiné Mann Jolán, Matusekné, Bártfai, Aranyosi József, Obertiné, Tolnainé, Dancz Lajos, Andorffy Péter stb. 1882. máj. havában Tóth Béla társulata játszik Léván; őt felváltja 1884. aug. havában Bánfalvy Béla, 1885. máj. 23-án Bogyó Alajos. Újabb időkben: Halmai Imre (1901—2.), Farkas Ferenc, Rácz Dezső, majd Tóvári Antal (1908. őszén), 1911. máj. utolsó hetében, Szabó Ferenc volt itt igazgató. A mai lévai színház építése 95.000 K-ba került. Van benne 400 ülőhely, 200 állóhely. (Magyar Városok Statisztikai Évkönyve. Budapest, 1912.)

**Levasseur** (lövasször) **Henriette**, fr. énekesnő, 1879. szept. 2-án szerepelt a Nemzeti Színházban, a »Lucia« c. operában. Erről a szereplésről így ír egyik kritikusa: »Hangja iskolázott és kellemes is, de oly hideg, annyira minden érzés nélküli, hogy alig képes más hatást előidézni, mint tisztasága és képzett koloratúrája iránti elismerést.« (»Pesti Hírlap«, 1879. szept. 3.)

**Levassor** (lövasszor) **Pierre**, francia komikus, sz. 1808. év elején, Fontainebleau-ban, megh. 1870-ben. 1830-ban mint műkedvelő sikert aratott és ezután a színpályára szánta magát, majd Dejazet színésznő segítségével a párizsi Palais Royal első komikusa lett. Nálunk a Nemzeti Színházban 1856. ápr. 25-én lépett fel először a »Sir John Esbrouff« és a »Le lait d'anesse« (Szamártej) c. darabban.

**Lévay Etelka**, színésznő. (Lásd Fekete Ferencné.)

**Lévay Gyula**, színész, sz. 1863. febr. 2-án, Szabadkán, megh. 1930. márc. ha-

vában, Budapesten. 18 éves korában lépett a színpályára, 1881. jan. 1-én, Ersényes István színigazgatónál. Hosszabb időn át a Vigszínház ügyelője volt, ahol igen szerették példás pontosságáért. Sok szép verse jelent meg a színészi szaklapokban. 1911-ben »Szép Példaház« nevű színházi vállalkozás érdekében agitált, azonban eredmény nélkül. (Autóelgázolás áldozata lett.)

**Lévay Henrik** báró (kisteleki), a főrendiház tagja, sz. 1826. ápr. 16-án, Jankovácon (Bács m.), megh. 1901. dec. 16-án, Budapesten. Alelnöke volt a Nemzeti Színház nyugdíjintézetének.

**Lévay Ida**, színésznő, sz. 1872. szept. 1-én, Szarvason. Színpadra lépett: 1895. virágvasárnapján, Pesti Ihász Lajos színigazgatónál.

**Lévay Hadfi János**, színész, sz. 1857-ban, Nagyváradon. (Egy ideig sűgő is volt.)

**Lévay József**, költő, műfordító, sz. 1825. nov. 18-án, Sajószentpéteren (Borsod m.), egyszerű földműves nemes családból, megh. 1918. júl. 4-én, Miskolcon. Még a miskolci református kollégiumot járta, amikor elkezdett verselgetni. Első költeménye 1843-ban jelent meg Garay »Regélők«-jében. Jogi tanulmányainak elvégzése után Vadnay Lajosnál patvaristakodott, majd a borsodi követtel, Szemere Pállal, elment Pozsonyba, az országgyűlésre írtnak. A szabadságharcot, újságírói minőségben élte át a »Közlöny« c. hivatalos lapnál. Utóbb a »Pesti Napló«-hoz került, de aztán visszatért Miskolcra, a kollégiumban, magántanárnak. Az 1860-ik évben megyei jegyző, azután főjegyző és 1894-ben alispán lett; azonban egy év múlva nyugalomba vonult és azontúl csak a költészetnek élt. Költeményei több kötetben jelentek meg. Tagja volt az Akadémiának és Kisfaludy-Társaságnak. 1911. nov. 10-én a Szent István-rend kiskeresztjével tüntették ki. Hattyúdala az az alkalmi költemény volt, amit Tompa Mihály születésének századik évfordulójára írt. 1865—1871-ig Shakespeare-drámákat ültetett át magyar nyelvre. Nevezetesebbek: »Titus Andronicus«, 1865. »A makrancos hölgy«, 1866. Először adatott a